

Woord van Leven

6

2013

“Het is een blijk van Gods genade, wanneer u verdraagt wat u moet lijden voor uw goede daden.” (1 Pt 2,20).

Het lijden met geduld verdragen?
Maar hoe is dat mogelijk?

De apostel Petrus richtte zich tot de slaven die zich bekeerd hadden tot het geloof. Slaven ondergingen in die tijd vele onrechtvaardige mishandelingen.

Dat gebeurde dus lang geleden.
Wat kunnen we daar nu nog mee?

Deze woorden zijn gericht aan iedereen, in welke tijd die ook leeft, die te lijden heeft van onbegrip of onrecht!

Kijk om je heen wie er te lijden heeft onder onbegrip, onrecht, of wie buitengesloten wordt of uitgelachen...

Maar hoe kun je je beheersen in zo'n situatie?

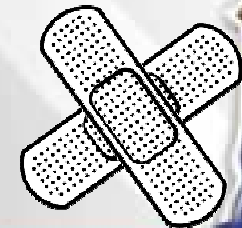
Laten we de houding van Jezus overnemen. Hij roept ons op om te antwoorden met liefde en niet met geweld, ...

te proberen in deze moeilijkheden en dit onbegrip een genade te zien, een gelegenheid die God toelaat om van een echte christelijke geest te kunnen getuigen.

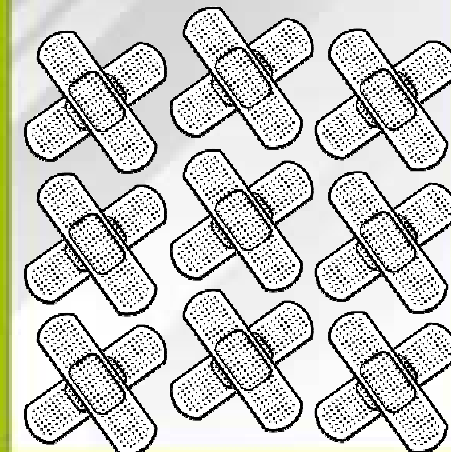
Memory Card

GETUIGEN VAN DE LIEFDE DIE JEZUS OP AARDE HEEFT GEBRACHT. EEN OPEN HOUDING TEGENOVER IEDEREEN, OOK TEGENOVER WIE ONS SLECHT BEHANDELD.

In Actie

Ik KLEUR...
elke keer als ik de vrede heb gebracht waar onrecht was.
Zo zullen “wonden” genezen.

Met geduld verdragen...

Ook bij de voetbalclub probeer ik het Woord van Leven te beleven. Ik ben aanvaller dus heb ik veel kans de wedstrijd te beslissen. Maar laatst gebeurde er iets gekks. Hoe meer ik scoorde hoe slechter de sfeer in ons team werd. Er was een medespeler die mij de bal niet meer gaf. Als hij de bal kreeg ging hij steeds weer op de solotoer.

Het contact met deze jongen werd steeds moeilijker ook omdat hij in kleedkamer allerlei vervelende opmerkingen maakte over mij.

Ik snapte de reden niet van zijn houding maar toch probeerde ik deze moeilijke situatie te verdragen. Ik moet bekennen dat ik eraan gedacht heb om naar een andere club te gaan. Toen we naar een uitwedstrijd reden heeft hij helemaal niets tegen mij gezegd. In het veld deed hij gewoon of ik er helemaal niet was ook al riep de coach nog zo hard om de bal naar mij te spelen, hij deed het niet!

In de rust werd hij gewisseld en kreeg ik twee mooie kansen die ik er meteen inprikte waardoor we de wedstrijd wonnen. Terug in de kleedkamer zag ik dat mijn teamgenoot teleurgesteld was, je kon zien dat hij gehuild had. Ik kreeg de verleiding om hem gewoon te laten barsten en hem met gelijke munt terug te betalen maar ik kon deze kans niet voorbij laten gaan

Ik ben stilletjes naast hem gaan zitten en vroeg hem om een "High five". Hij had begrepen dat ik hem had vergeven. Met een heel zacht stemmetje, dat recht in mijn hart kwam, vroeg hij mij om vergeving. Het is onnodig om te vertellen dat we de volgende wedstrijd gewonnen hebben met de beslissende treffer van hem.

